



DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 5 maja 1952 r.

Nr 22

TREŚĆ:

DEKRETY:

Poz.:	142	— z dnia 24 kwietnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach mleka	229
	143	— z dnia 24 kwietnia 1952 r. o Centralnym Urzędzie Gospodarki Materiałowej	231

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

	144	— z dnia 24 kwietnia 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw mleka przez indywidualne gospodarstwa rolne i mleczarskie	232
--	-----	---	-----

142

DEKRET

z dnia 24 kwietnia 1952 r.

o obowiązkowych dostawach mleka.

W celu zabezpieczenia stałego i równomiernego zaopatrzenia ludności miast w mleko i jego przetwory, stworzenia korzystnych warunków zbytu produkcji mleka po stałych i opłacalnych cenach, popierania dalszego rozwoju hodowli bydła rogatego w gospodarstwach małych i średniorolnych chłopów, sprawiedliwego rozłożenia dostaw mleka, oddziaływającego na planowe i równomierne nasilenie produkcji —

na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 100) Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Wprowadza się obowiązek dostawy mleka przez gospodarstwa rolne.

Art. 2. Obowiązkiem dostaw mleka objęte są:

- 1) indywidualne gospodarstwa rolne,
- 2) indywidualne gospodarstwa mleczarskie w miastach,

- 3) działki przyzagrodowe członków spółdzielni produkcyjnych oraz części gruntów członków zrzeszeń uprawy ziemi, nie włączone do wspólnej uprawy,
- 4) spółdzielnie produkcyjne,
- 5) państwowe gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- 6) inne uspołecznione gospodarstwa rolne.

Art. 3. Rada Ministrów ustala na każdy rok państwowy plan obowiązkowych dostaw mleka.

Art. 4. W ramach państwowego planu Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji planuje i nadzoruje wykonanie dostaw obowiązkowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego.

Art. 5. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi jednostki gospodarcze powołane do skupu mleka.

Rozdział II.

Obowiązek dostaw mleka.

Art. 6. 1. Obowiązek dostaw mleka ciąży na osobach fizycznych i prawnych, będących właścicielami lub posiadaczami:

- a) gospodarstw rolnych,

b) gospodarstw mleczarskich w miastach, oraz na masach spadkowych, w skład których wchodzi gospodarstwa wymienione w pkt a) i b).

2. Jeżeli na gospodarstwie zostało ustanowione prawo użytkowania albo też gospodarstwo oddane jest w dzierżawę, obowiązek dostaw mleka ciąży na użytkowniku lub dzierżawcy.

Art. 7. 1. Za gospodarstwo rolne uważa się ogólny obszar gruntów położonych w jednym powiecie, które stanowią własność albo są w posiadaniu lub dzierżawie:

- 1) jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź
- 2) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, a są objęte wspólną ich gospodarką.

2. Za wspólną gospodarkę rolną uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, że stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokajania wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako całości.

3. Za gospodarstwo mleczarskie uważa się gospodarstwo położone w mieście, a prowadzące chów krów dojnych dla produkcji i sprzedaży mleka.

Art. 8. Obowiązek dostaw rozpoczyna się z chwilą objęcia w posiadanie gospodarstwa (art. 6 ust. 1) lub ustania okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie od obowiązku dostawy, i kończy się z chwilą ustania posiadania gospodarstwa lub powstania okoliczności faktycznych, uzasadniających zwolnienie od obowiązku dostawy.

Art. 9. 1. Podstawą ustalania obowiązku dostaw mleka przez gospodarstwa rolne jest obszar użytków rolnych, wyrażony w hektarach fizycznych.

2. Użytkami rolnymi w rozumieniu niniejszego dekretu są:

- 1) grunty orne,
- 2) łąki,
- 3) pastwiska,
- 4) ogrody i sady.

3. Podstawą ustalenia obowiązku dostaw mleka dla gospodarstw mleczarskich jest ilość posiadanych krów.

Art. 10. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw, przypadająca na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych w poszczególnych powiatach lub na krowę w gospodarstwach mleczarskich (normy), ustala się w litrach mleka krowiego.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia wysokość normy (ust. 1), zasady obliczania oraz terminy obowiązkowych dostaw mleka.

Art. 11. Od obowiązku dostaw mleka zwolnione są gospodarstwa rolne:

- 1) o obszarze użytków rolnych poniżej 0,5 ha z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczych i kwiaciarskich oraz gospodarstw mleczarskich,
- 2) o obszarze użytków rolnych powyżej 1 ha, jeżeli posiadacze tych gospodarstw:
 - a) mają powyżej 60 lat i w gospodarstwie nie ma członków rodziny w wieku ponad 14 lat,
 - b) odbywają służbę wojskową i w gospodarstwie nie ma członków rodziny zdolnych do pracy poza jedną kobietą i dziećmi poniżej 14 lat,
- 3) należące do szpitali, sanatoriów, prewentoriów, szkół publicznych, sierocińców, domów inwalidów i domów starców.

Art. 12. Od obowiązku dostaw mleka zwolnione są gospodarstwa mleczarskie (art. 7 ust. 3) posiadające tylko jedną krowę.

Art. 13. Gospodarstwa rolne, których grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią co najmniej 30% ogólnego obszaru użytków rolnych, mogą korzystać z obniżenia obowiązkowych dostaw, przypadających z tych gruntów — o 20%.

Art. 14. Gospodarstwo może być częściowo lub całkowicie zwolnione od obowiązku dostaw, jeżeli na skutek nadzwyczajnych okoliczności jego zdolność produkcyjna została w takim stopniu zmniejszona, że zobowiązany nie może bez swej winy wykonać częściowo lub zupełnie obowiązkowych dostaw.

Art. 15. Upoważnia się Radę Ministrów do udzielania w drodze rozporządzenia zwolnień od obowiązku dostaw lub przyznawania obniżki w granicach do 50% w poszczególnych latach dla wszystkich lub niektórych grup gospodarstw rolnych w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach.

Art. 16. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady oraz tryb częściowego lub całkowitego zwolnienia od obowiązku dostaw i przyznawania obniżki.

Art. 17. Gospodarstwa rolne i mleczarskie obowiązane są do wykonywania obowiązku dostaw mleka w okresie od dnia 1 stycznia do 31 grudnia danego roku.

Art. 18. 1. Zobowiązany powinien dostarczyć mleko do najbliższego punktu skupu na koszt własny i we własnym naczyniu.

2. Dostarczone mleko powinno odpowiadać określonym normom jakościowym (standartom).

Art. 19. Za dostarczone mleko w ramach obowiązkowych dostaw wypłaca się dostawcy należność w gotówce, obliczoną według obowiązujących cen.

Art. 20. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi:

- 1) zasady i tryb ustalania obowiązku dostaw mleka przez spółdzielnie produkcyjne i inne uspołecznione gospodarstwa rolne,
- 2) produkty rolne i hodowlane, jakie mogą być przyjmowane zamiast mleka objętego obowiązkiem dostaw,
- 3) postępowanie odwoławcze od decyzji, ustalających obowiązek dostawy mleka,
- 4) zasady tworzenia funduszu nagród na cele premiovania skupu i zasady przyznawania nagród.

R o z d z i a ł III.

Przepisy karne.

Art. 21. 1. Kto nie wykonywa ciężącego na nim obowiązku dostaw mleka w ustalonych terminach miesięcznych lub obniża jakość dostarczonego mleka, podlega karze grzywny do 3000 złotych.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Art. 22. Kto złośliwie uchyla się od obowiązku dostawy mleka, utrudnia lub udaremnia wykonanie tego obowiązku przez inne osoby, albo publicznie nawołuje do uchylania się od tego obowiązku, podlega karze więzienia do lat trzech lub aresztu.

R o z d z i a ł IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 23. W roku 1952 obowiązek dostaw mleka rozpoczyna się z dniem 1 maja.

Art. 24. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, właściwym ministrom i Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 25. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

Minister Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego: *M. Minor*

143

D E K R E T

z dnia 24 kwietnia 1952 r.

o Centralnym Urzędzie Gospodarki Materiałowej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 100) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej, zwany w dalszym ciągu „Urzędem”.

Art. 2. Urząd podlega Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 3. Do zakresu działania Urzędu należą sprawy:

- 1) ustalania zasad właściwego stosowania i wykorzystania surowców i innych materiałów, paliwa, narzędzi i artykułów technicznych, zwanych w dalszym ciągu materiałami,
- 2) normowania zużycia i zapasów materiałów,
- 3) organizacji obrotu materiałami,
- 4) organizacji składowania materiałów,
- 5) inspekcji gospodarki materiałowej,
- 6) inne czynności zlecone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w zakresie gospodarki materiałowej, a w szczególności rozdzielnictwo materiałów.

Art. 4. 1. Na czele Urzędu stoi Prezes, którego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Prezesa Urzędu zastępuje Wiceprezes, którego powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 5. 1. W skład Urzędu wchodzi Państwowa Inspekcja Gospodarki Materiałowej.

2. Organami terenowymi Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej są delegatury okręgowe.

3. Delegatury okręgowe Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej tworzy Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, który określi ich organizację i zakres działania.

Art. 6. Do zadań Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej należy wykonywanie w stosunku do urzędów i instytucji państwowych oraz jednostek gospodarki społecznej kontroli:

- 1) właściwego stosowania i zużycia materiałów oraz przestrzegania ustalonych norm zużycia i zapasów,

- 2) celowości i prawidłowości zgłoszonych zapotrzebowań materiałowych,
- 3) obrotu materiałami,
- 4) składowania materiałów,
- 5) upłynnienia nadwyżek materiałowych,
- 6) wykonywania innych czynności z zakresu gospodarki materiałowej w zakresie zleconym przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 7. Przy Prezesie Urzędu jako jego organ opiniodawczy działa Komisja Norm Zużycia i Zapasów. Skład i organizację Komisji oraz jej zakres działania określi Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 8. Szczegółową organizację Urzędu ustali statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 9. 1. Organa Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej przy wykonywaniu kontroli, o której mowa w art. 6, mają prawo wstępu do zakładów i pomieszczeń urzędów, instytucji państwowych oraz jednostek gospodarki społecznej, jak również mają prawo żądania potrzebnych danych i informacji.

2. Szczegółowy zakres uprawnień, o których mowa w ust. 1, jak również tryb postępowania organów Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej przy wykonywaniu kontroli i zasady współpracy z organami kontroli innych jednostek określi Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 10. 1. Sprawy wynikające z wykonywania dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o gospodarce papierem do druku (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 163), a należące dotychczas do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów przechodzą do zakresu działania Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Pracownicy, zatrudnieni dotychczas w dziale służby, podległym Prezesowi Rady Ministrów, przy załatwianiu spraw, o których mowa w ust. 1, przechodzą do służby w Urzędzie.

Art. 11. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego określi, w jakim zakresie przepisy dekretu dotyczą-